

Co by byl život bez **ztrát** ...

Eva Brejchová

Napadlo vás někdy, kolik se v češtině vyskytuje slovních spojení se slovesem **ztratit** a slov jemu příbuzných? Mě ano a dovedlo mě to k vcelku zajímavé úvaze. Ono totiž slova jako například **ztráta** v nás vyvolávají především negativní emoce. Skoro by se zdálo, že se ze všech sil budeme snažit, abychom v souvislosti s popisem svých životů nemuseli takovéto výrazy vůbec používat. Jenže **ztráta** si sama nevybrala, že bude znamenat právě to, co znamená, a tedy že ji lidé nebudou vyslovovat s takovou radostí jako například **štěstí**, které ji ve slovníku předchází jen o několik písmen. Protože se to může zdát nespravedlivé, rozhodla jsem se to **ztrátě** vynahradiť. V následujících odstavcích se vás pokusím přesvědčit, že se ve svých životech **ztrátám** sice nevyhneme, přesto si však nemusíme zoufat.

Každého z nás někdy potká nějaká ta životní **ztráta**. Například přírodní neštěstí či nehody, které se neobejdou bez **ztrát** na životech. Takové jsou naprosto zásadní pro další utváření naší osobnosti. Když totiž člověk **ztratí** někoho blízkého nebo domov, je docela jednoduché **ztratit** veškerou chuť do života. Ovšem daleko přínosnější je **neztrácet** naději v lepší zítřky, protože ony dřív nebo později skutečně přijdou. Problém je v tom, že se to člověk musí naučit, a to nejde jinak, než nějaké ty **ztráty** zažít na vlastní kůži.

Ve snaze uspět na své cestě životem se nejednou vrháme do všemožných výzev. Jenomže v té přeřhli možností dnešní hektické doby snadno **ztratíme** směr a pevnou půdu pod nohama. Tak například v neustálém honu za **ztrátou** těch několika přebytečných kil zcela běžně **ztratíme** soudnost, řekneme si, že se prostě hecnem, a jdeme do toho na 200 %. Jenže celkem rychle poznáme, že nás to v první řadě bude stát nějaké to úsilí, a tak dřív nebo později **ztratíme** sílu, dech a často i motivaci. Důležité ale je v takové chvíli **neztratit** hlavu. Třeba to vyjde při některém z dalších pokusů. Hlavně **neztrácet** optimismus.

Další kategorií jsou běžné **ztráty** každodenní. To jsou například takové maličkosti, jako když člověk **ztratí** klíče, peněženku, mobil nebo cokoli jiného, co v danou chvíli nutně potřebuje, a ne a ne to najít. V takových chvílích jeden snadno **ztratí** nervy a s nimi dost často i glanc, když mu nad bezvýchodností té situace ujede nějaké to jaderné slůvko.

Ztrátami se to dennodenně hemží také ve školním a pracovním prostředí. Kromě neustále **ztracených** sešitů a školních pomůcek ze strany žáků může vyučující zničením **ztratit** trpělivost. To pak leckdy následuje neohlášený test. Ovšem když **ztratí** trpělivost šéf, to může jeden rovnou **ztratit** i pracovní místo. A to nemluvím o tom, jak někdy bez rozdílu děti i dospělí nahlízejí na množství hodin strávených v lavici či v práci. Mnohé jistě v jednom kuse napadá, jaká je to **ztráta** času. Rychle pak **ztrácejí** zájem o výklad či téma schůze. Někdy

dokonce celé studium nebo daná práce pro dotyčného **ztratí** smysl a on jen přemýšlí, proč **ztrácí** nejlepší roky svého života tak nebetyčně nudnou aktivitou.

Každá mince má ovšem dvě strany, a tak je potřeba brát v potaz i **ztráty**, které jsou taktéž každodenní, avšak povětšinou vítané. Teď si možná ťukáte na čelo, proč by člověk vítal nějakou **ztrátu**. Hned vám to vysvětlím. To si takhle například jdete po ulici a najednou narazíte na někoho, koho jste neviděli snad celé věky, přestože jste dříve bývali nerozluční. V té chvíli se s velkou pravděpodobností odehraje následující scénář: ať už máte namířeno kamkoli, zastavíte se, abyste s dotyčným **ztratili** nějaké to slovo, jenže slovo dá slovo, a tak ve víru rozhovoru úplně **ztratíte** pojem o čase. Jak se ta témata kupí jedno přes druhé, snadno **ztratíte** nit, a začnete mluvit o prvním, co vás v té chvíli napadne. Pak ze zvyku pohlédnete na hodinky, načež zjistíte, že jste tímto vcelku planým povídáním **ztratili** už dobrou půl hodinu, a tak se spěšně rozloučíte a utíkáte tam, kde jsem měli být před těmi třiceti minutami. Cestou si nadáváte, ale někde v podvědomí víte, že vám právě ukončený rozhovor zlepšil náladu. Tak hlavně ji zase hned **neztratit**.

Je to skutečně fascinující, jak si čeština dokáže pohrát s tak jednoduchým slovem, až z toho člověk samým úžasem **ztrácí** řeč. A protože jazyk je odrazem kultury, svědčí to o tom, že náš život se bez **ztrát** skutečně neobejde.

Pokud jste se do předchozích řádků začetli natolik, až jste docela **ztratili** přehled o tom, kolikrát jsem zde co **poztrácela**, nezuťejte. Spočítala jsem to za vás a se **ztratit**, které přijde v následujícím souvětí, jsem došla k číslu 43. Tady už ale raději to své zamyšlení ukončím, aby ono klíčové sloveso našich životů úplně **neztratilo** význam.